

- אח"כ הייתה לי שיחה עם גולדה על הישארותה במשה"מ. השיחה הייתה חברית

וכרוח טובה. אמרתי לה שלא יובן אם היא תקשוב. היא בעצמה ספרה שבצדפת מכהים

על הליכודה. היא הבטיחה לי תשובה מחר.

עליתי אחר כך לירושלים.

29.11.59, יום א'

בבוקר ראיתי את רושן וביקשתי להחיש תשובת מפלגתו כדי שנוכל לטעין

ביום ג' ממסלת. אמר שמחר יחליטו. הקושי הוא קופ"מ. יצחק אמר לי כאילו גם

הכלליים מוכנים להסנע אם נציג ממסלת מיעוט. חטאני על כך.

- לאחר ישיבת הממשלה שנחתה עם זיאטה, הוא עומד בכרובו לחזור לממשלה -
ומציע את יגאל ידין. כל הפצרותי לא הועילו. גם לא אמר לי כל נימוק לסירובו.
- גיורא ביקש שאסתיף בשיחה עם אה"ע. אמרתי לו שיעשה זאת בלעדי, כי יש
הוראות ברורות מהכוכרות ויסתיף בשיחה נמיר וגוברין - וזה ספיק. עם ספ"כ
אסתף בשיחה. אבל העיקר להחיש החיטה המרוברטיביס ולהציג קודם כל ממשלה
"קטנה" - אז לא ימטיכו בסחבת ויכנסו. נדחה לי שגח הכלליים יכנסו, ואפי"כ
בלי "הדתיים".
- אטרנו לחב"ד להזמין את אוגדן ריד - אבל הוא שחלעסות זאת, וגולדה
ואנכי חכינו חצי שעה לשוא במשרד אה"צ. סלגרמנו לשגריר בווינגסון עמדתנו:
התנגדות לחתימת המייסד, כשידונו על פיצויים נזכיר גם התביעות אל תושבי
ירושלים העתיקה, ישובי חברון שנחבנו, ישובי צמון ירוסלים - והון יהודי עיראק.
נמכים למ"מ מיוחד על פתרון בעיה הטליטים - שלמעה רק ישובם בארצות ערב בא
בחשבון - עם נציגי ערב במישורים או בעקיפין, רצוי בחוץ ארה"כ.
- בערב ישיבת הסיעה - בדבר היו"ר, סגנים וועדה מסדרה. קיבלו הצעת
למסור סידור הדבר לגוברין, גורי וספיר.
- אחרי הסיעה שיחה ארוכה עם גולדה. בשיחה עם אשכול הסכימה להישאר
בממשלה - אבל במשרד העבודה. הסברתי לה האבסורד שבדבר! חבבור לא יבין זאת,

בחול"ל ישחוסמו, ולגופו של דבר זה לא יחכן, כי אין שר חוץ אחר. אמנם אני
אתערב בעניני חוץ כרה"מ - אבל לא אוכל להיות שר חוץ. לבסוף נדמה לי שהיא
מסכימה.

30.11.59, יום ב'

בארבע נפתחה הכנסת. חצי שעה לפני כך נהכנסה הממשלה, כי היועץ המשפטי
(וגם רוזן) הגיע למסקנה כי החוק אינו מגביל בחירה יו"ר אלא בחברות לכנסת,
אבל אינו טוטל חבר הממשלה והגיע לי פורמלית להודיע בכנסת כי "בהתאם לע"ע 11
לחוק המקבר אפשר קדיש לוז שהיק החקלאות, אם כי הוא נסאר לע"ע בממשלה, והממשלה
אישרה התמטרוחו. לע"ע ינהל מסדר החקלאות על ידי ראש הממשלה". להסונו יצא
בר-יהודה בערעור - כי אין חבר יכל להתפטר, ואחריו חתרה החזיק בנסוב, כי הכנסת
לא יכלה לבחור בשר ליו"ר. לאשרנו דחק הזמן ונמסק הוויכוח והממשלה אישרה ההודעה.

בארבע היתה הכנסת מלאה: חברי המועצה הזמנית, הכנסת הראשונה, השנית,
והשלישית - וכמובן אס הרביעית, ומכובדים: יהודים, ערבים וגלחים. נד מנד
פרנס. בארבע הגיע הנשיא ואחרי תקופה פחה הכנסת בנאום קצת ארוך יותר מדי,
וביקש זקן הכנסת - ניר לנהל הישיבה. ניר נאם נאום עוד יותר ארוך, הזכיר שנית
אח שרניצק ועמד באריכות על רוקח, והשביע את החברים. חסרו 5 חברים (מאתנו)
אשכול, אפרחי, טשא שרת) והגיע לבחור ביו"ר.